

"No em volia quedar amb les ganes d'intentar-ho"

FUTBOL-ENTREVISTA. Nascut a Manresa l'any 1991, **Pol Freixanet** va abandonar fa tres anys la seva ciutat natal per enrolar-se a las files del Màlaga C. F. Parlem amb el jove porter abans que se'n vagi a entrenar amb el primer equip.Â Â

-Formes part d'una família d'esportistes: el teu pare havia jugat a l'ACB, la teva germana juga a la primera divisió femenina de bàsquet...

Sí, i la meva mare també havia jugar a bàsquet.

-I tu a futbol.

Sí, jo m'he passat al futbol, com el meu avi. De petit jugava a futbol amb els meus amics, i crec que allà em vaig decidir. Tot i que el bàsquet m'agrada molt i sempre que puc intento jugar-hi.

-Com es vivia en una família així l'esport?

Sempre he estat en aquest ambient esportiu, en tot moment: durant la setmana, els caps de setmana...

-Et va costar abandonar Manresa?

Bé, tenia una cosa clar, que és que l'esport en si, ja sigui d'elit o no, comporta un sacrifici que suposa deixar coses enrere si realment el que vols es dedicar-te a això. Vaig parar-me a pensar: o la meua vida, o em quedo amb les ganes d'haver intentat fer el que realment m'agrada. Vaig decidir marxar a Màlaga, amb totes les conseqüències.

-I estàs content amb aquesta decisió.

Sí. La veritat es que m'han sortit molt bé les coses, immillorables diria, perquè fa tres anys que sóc a Màlaga, i des de el segon que puc entrenar cada dia amb el primer equip. Això m'ha fet millorar molt. La confiança que han depositat aquí en mi ha sigut molt bona.

-Com és la teua vida a Màlaga?

Estic vivint amb la meua novia, en un pis que està en una zona molt bona de la ciutat. Vaig començar a estudiar, però per uns problemes no he pogut seguir. De dilluns a divendres entreno cada matí amb el primer equip, els dissabtes amb el filial i els diumenges jugo els partits amb el filial. A les tardes, si puc, aprofito per fer coses per aquí Màlaga, que és una ciutat on hi ha molt d'oci.

-Viure amb la teua parella fa més fàcil de portar el fet de tenir la família lluny?

Si, compensa molt, perquè la novia t'entén, et recolza...és molt important. Tot i que la família quan pot també s'escapa i em ve a veure.

-Com has vingut l'arribada del xeic Abdullah ben Nasser Al Thani al club, i que el Màlaga hagi passat a ser un equip gran?

És una passada. Jo vaig arribar just abans de que entres el xeic. El Màlaga era un equip que estava lluitant per salvar la categoria, llavors van començar a arribar estrelles i, amb un any, va passar de ser un equip que lluitava per no baixar a lluitar per entrar a la Champions. Per mi és fascinant, tot el que significa entrenar amb aquesta gent, fa que puguis aprendre molt més.

-Per a tu aquest canvi de nivell significa més competència: Kameni i Caballero.

Jo m'ho miro des de la part positiva. Puc aprendre molt d'ells i tenint aquesta competència tan gran arriba un punt que ells també intenten que sigui millor porter. Ells tenen 28 i 30 anys, han viscut molt aquí en el futbol espanyol i saben com és la lliga. M'intenten ensenyar i aconsellar, i en aquest sentit estic molt content.

-Esperàveu jugar la Champions tan aviat?

Teníem la il·lusió, però a vegades aquesta és queda pel camí. Ens ha anat bé, tenim un equip suficientment competitiu com per estar on estem ara mateix. Les coses han anat sortint bé, l'equip ha estat molt unit en tot moment i així hem aconseguit estar on estem ara.

-Com et vas sentir quan vas escoltar per primer cop l'himne de la Champions com a jugador?

El vaig escoltar per primera vegada al camp del Panathinaikos. En aquell moment no n'ets conscient del que està passant, perquè estàs acostumat a veure-ho per la tele. I quan et toca a tu, veure que el teu equip, els companys amb els que entrenes cada dia, són els que estan allà al camp jugant, se't fica la pell de gallina.

-Quin és el jugador que t'ha impressionat més?

Ruud Van Nistelrooy. Un tiu que per la trajectòria que té podria (no dic que ho hagi de fer) anar una mica de sobrat o mirar-te per sobre l'ombro. I al contrari. És un tiu que està al teu costat, et recolza, t'intenta ensenyar...tu el veus al vestuari i, si no sabessis qui és, pensaries que és un juvenil que l'acaben de pujar a entrenar. És fascinant l'elegància que té, com et tracta...és un 10.

-I futbolísticament?

Santi Cazorla. Aquest any hi ha uns jugadors espectaculars, només cal veure els resultats, però l'any passat, crec que el Cazorla estava un escaló per sobre de tots.

-Vas anar convocat contra el Madrid.

Dos cops, un a Copa i l'altre a lliga.

-Veure els jugadors del Madrid en primera persona deu impressionar.

Si, és el mateix que lo de la Champions. Acostumat a veure'ls per la tele, els veus davant i penses que en qualsevol moment tu pots estar jugant contra ells. I tens aquesta sensació, no de nerviosisme sinó de tensió, de pensar aquí me l'estic jugant de veritat.

-Ja per acabar, quin ha sigut el teu referent com a porter?

Jo he sigut sempre de Buffon. Crec que és un porter molt complet i que en el seu moment cap altre porter li feia ombra.

Pol Freixanet al costat de Ruud Van Nistelrooy